

[Leif Hermann]

sættet for miljøbeskyttelsesområdet, sådan som det er opbygget igennem alle disse mange år, og sådan som vi har været fortrolige med det, og således som borgerne også i betydeligt omfang sammen med de lokale myndigheder har været fortrolige med det.

Der forestår altså et meget, meget stort arbejde til efteråret, og vi håber, at denne debat ikke er den sidste, inden de færdige lovforslag ligger på bordet.

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne takke ministeren, fordi det blev så klart slået fast i den debat, der har været om centralisering og decentralisering, at hele formålet med det debatoplæg, som landsplanredigørelsen er, ikke er, at der skal være mere centralisering, og at alle »baghaveproblemerne« skal ende i ministerierne, men at de netop ikke skal ende på ministerens bord, at vi helst skal løse tingene ude. Derfor skal vi have en debat om, hvad det er, der er formålet med tingene.

I den forbindelse vil jeg godt igen sige til hr. Leif Hermann, at de mange formaliserede krav, der er til høringsprocesserne, jo netop vil være med til at sløre de egentlig politiske problemer, og derfor synes jeg, det er godt, vi nu er kommet ind på at diskutere, hvordan vi får en mere kvalificeret borgerdeltagelse, hvor vi virkelig ved, hvad det er, der er det væsentlige.

Afbureaukratisering kan jo være meget godt af så mange grunde, f.eks. i spørgsmålet om at få færre offentligt ansatte. Men afbureaukratisering kan jo også betyde, at tingene kommer tydeligere frem; det bliver mere klart, hvad det egentlig er, der er formålet, og det synes jeg er en anden meget fin ting ved afbureaukratisering.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg er glad for, at fru Hanne Severinsen synes, det er væsentligt, at vi får diskuteret borgerdeltagelsen i miljøbeskyttelsesarbejdet og planlovgivningen bedre, men jeg har altså svært ved at hitte ud af, hvordan formaliserede procedurer skulle kunne sløre nogen politiske problemstillinger. Det beror da udelukkende på, hvordan de myndigheder, der vil have diskuteret de politiske problemstillinger med borgerne, fremlægger dem.

Formaliserede procedurer – jeg har nævnt det tidligere, og jeg tror også nok, fru Hanne Severinsen forstår det – har det meget afgørende formål at gøre folk opmærksom på deres rettigheder. I går brugte vi det meste af en dag herinde til at diskutere retssikkerhed. Dette er også et retssikkerhedsspørgsmål. Det er da åbenbart, at medmindre man klart beskriver, hvad folks rettigheder er i de og de situationer, hvordan skal man så være i stand til på fornuftig vis at inddrage folk på et ansvarligt grundlag? Det er jo ikke meningen, at borgeren skal gå ind blot som en interesseret diskussionspartner, hvis han har tid til at være med. Det har vel også noget at gøre med at inddrage borgerne ud fra en betragtning om borgernes medansvar for den udvikling, der finder sted i deres samfund.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Men hr. Leif Hermann ved sikkert udmærket godt, at sådan som det fungerer i dag, kan man udmærket sige, at alle borgerens rettigheder er opfyldt ved at dynde en masse lokalplanforslag helt uforståeligt ud, og i virkeligheden opdager borgeren det først, den dag de er vedtaget og man pludselig i avisen læser, at det fik de og de konsekvenser. Derved får vi jo mange gange en meget frustreret debat.

Derfor mener jeg, det vil være godt, hvis vi kan finde nogle instrumenter, som kan sikre, at ikke alt fuldstændig formaliseret lægges ud til debat, men at det, der virkelig har en praktisk betydning, lægges ud – altså at vi får udskilt de egentlige politiske problemer på et tidligt tidspunkt: hvad der er landsplanmæssige hensyn, hvad der er hensyn til erhvervslivet, hvad der er hensyn til dit og til dat.

Det kan godt være, man så skal finde en anden måde at lave spillereglerne på, men jeg tror bare, vi må være enige om, at hvis det bare kører, som det kører i nogle kommuner, så er det ikke godt nok. Jeg indrømmer, der er meget forskel på, hvordan det kører; jeg har selv siddet i en kommune, hvor det kørte meget dårligt, og hvor man betragtede dette med lokalplaner og høring som noget med, at man lavede en færdig lokalplan, og så havde man så og så mange uger til at lytte til borgerne, hvilket bare betød, at man vedtog præcis det samme bagefter. Den procedure har vist sig i praksis ikke at fungere særlig godt, og derfor kunne det være interes-